

Rosa Especial

Des que vaig saber la història de Sant Jordi, sempre he pensat que les roses són un símbol molt especial i bonic.

Jo, avui dia, si pogués donar només una rosa algú i pogués ser qualsevol persona, li donaria al meu avi, perquè sempre que el necessiti vindrà sense pensar-ho, perquè ell era qui de petita em venia a recollir i em portava a l'escola, perquè sempre que em veu no dubta en fer-me una abraçada i un petó com si fossin els últims, perquè sempre em diu que soc la seva nena petita, I mil coses més.

També perquè és un lluitador, perquè com Sant Jordi amb el drac, ha hagut de lluitar contra moltes malalties del cor, de les cames,... Però per sort ell no es rendeix.

L'última vegada que va estar a l'hospital no va ser fa molt de temps, perquè li va donar una arrítmia al cor. Ell sabia que jo estava molt preocupada i molt angoixada perquè ell estava ingressat a l'hospital, i l'última experiència que jo recordava a l'hospital d'algú ingressat va ser quan va morir el meu altre avi de càncer. Però ell em va dir una frase que no oblidaré mai:

“Arribarà el dia que la iaia i jo marxem però això significa que tindràs quatre àngels al del cuidan-te, petita meva “.

Cada dia de Sant Jordi me'n recordo, perquè l'any 2017 just aquell dia 23 d'abril la meva àvia va morir. Jo estava molt trista, però el meu avi em va portar a veure les paradetes de les roses i em comprava totes les que jo volia i intentava que em distraigués i estigués feliç, i em va dir: “si tu ets feliç ella encara ho serà més estigui on estigui, que segur que serà al cel perquè és un àngel com tu “.

Tant aquestes paraules com les que hem va dir a l'hospital em van marcar per sempre.

Per això ell és i serà la meva rosa especial.